

TÉLI ÉNEK

Adj hálát a
Jó Istennek,
Hogy mosoly'g rád tűzhely lángja,
Hogy nem hajt ki
Ablakodon
A fagyos tél jégvirága.

Adj hálát, hogy
Otthonodban
Rózsát nyit a fagyos tél is...
Piros rózsza
Lánglevelét
Bontogatja még a szél is.

Hányan vannak,
Kik nyomorát
Érzik most a zord hidegnek!
Nyirkosfalú
Jégvirágos
Pincékben úgy dideregnek!

Kis gyermekek
Összebújva
Reszketnek a szalmazsákon...
Oda, oda
Száll most mindig
Az én szánó sóhajtásom.

A lobogó
Kandallónál,
Oh, gondolj a didergőre!
Ne csak szóval,
De tettel is
Légy az ínség enyhítője!

Tűzhelyednek
Melegéből
Jutass neki egy-egy lángot!
Ki a szegényt
Megsegíti,
Minden lépte legyen áldott!